

ת"פ 16506/02/16 - פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נגד שי בן אסולין, דגנית באשא שגב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

14 אפריל 2016

ת"פ 16506-02-16 פרקליטות
המדינה, מחלקה כלכלית נ' בן אסולין
ואח'

לפני כב' השופטת לימור מרגולין-יחידי

פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית

המאשימה

נגד

הנאשמים

1. שי בן אסולין
2. דגנית באשא שגב

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד בנאי ועו"ד בן שמואל

ב"כ הנאשמים: עו"ד ליטבק, עו"ד לזר ועו"ד קרן

גזר דין

בעניינם של הנאשמים הוצג לבית משפט הסדר טיעון עונשי מוסכם ביחד עם הגשת כתב האישום.

כתב האישום מגולל בהרחבה תכנית מרמה שתכננו וביצעו מנכ"ל חברת כ.א.ל. ומנכ"ל חברת הבת כ.א.ל. אינטרנשיונאל (להלן ביחד: "חברות כאל"), ופעילות עבריינית רחבת היקף, שהתרחשה במהלך השנים 2006 - 2010, בין חברות כ.א.ל. לבין גופים זרים גרמניים, המאגדים Webtrade ו- Ritiarius, שהיקפיה הכספיים עמדו על מילארדי שקלים על פי הנתען, והניבו לחברות כאל עמלות סליקה שנגזרו מאותם היקפים.

חברת כאל היא תאגיד עזר בנקאי, נתונה לפיקוח בנק ישראל, וחלות עליה כל ההוראות והמגבלות החלות על תאגידי עזר בנקאיים. חברת כאל הייתה בעלת רישיון סליקה בינ"ל, וביצעה בין היתר פעולות סליקה בינ"ל לכרטיסי אשראי שלא הונפקו על ידי ולא הונפקו בישראל, בגין עסקאות שלא התרחשו בישראל.

פעולות הסליקה הבינ"ל מפוקחות על ידי ארגוני האשראי הבינ"ל, המוודאים שלא תתבצע פעילות לא חוקית באמצעות מותגי אשראי, דוגמת ויזה ומאסטרקארד. חברות הסליקה הבינ"ל פועלות על פי רישיון סליקה בינ"ל שקיבלו מארגוני

האשראי הבינ"ל, והן כפופות לרגולציה בינלאומית ומקומית, שמטרתה למנוע שימוש בלתי חוקי ומזיק במערכת הסליקה הבינ"ל.

בהיותה חברת סליקה בינ"ל, מחויבת חברת כאל לנקוט שורה ארוכה של פעולות בדיקה ופיקוח במסגרת הליך חיתום ביחס לבתי עסק בסיכון גבוה, ובין היתר לקבל מידע ולאמת את פרטי בתי העסק שביקשו לגייס לקוחות, לדווח על כל פעילות חריגה, לבדוק נאותות פיננסית, חוקיות הסחר ומהימנותו, העדר ביצוע פעולות הלבנת הון, לעמוד בדרישות ניטור ופיקוח וכן לרשום את בתי העסק בארגוני האשראי הבינ"ל. בהתאם לרגולציה הבינ"ל נאסרה על חברות כאל התקשרות עם בתי עסק שפעילותם אינה חוקית במקום ביצועה. לשם זיהוי פשוט של עסקאות לפי טיבן, לצורך אבחנה ברורה בין פעילות חוקית לפעילות בלתי חוקית, נקבעו קודים יעודיים בינ"ל על ידי ארגוני האשראי הבינ"ל, שאפשרו למעורבים בהליך הסליקה לזהות את תחום הפעילות של בית העסק. בין היתר נקבע קוד לענף ההימורים. לאחר חקיקת חוק פדרלי בארה"ב בהקשר להימורים באינטרנט, הוקשחה מדיניות ארגוני האשראי ביחס לפעילות בתי עסק - אתרי הימורים בהם מהמרים אמריקאים, ובמהלך התקופה הרלבנטית לכתב האישום, ענף ההימורים הוגדר כיעד ניטור ומעקב.

Webtrade ו- Ritarius הם מאגדים - גופי מכירות ושיווק גרמניים שאיגדו תחתיהם אתרי הימורים באינטרנט.

שני הגופים עמדו בקשרי סליקה בינ"ל עם חברת כאל וייצגו מולה אתרי הימורים כנגד עמלה.

במסגרת התכנית העבריינית, חברת כאל קלטה לסליקה אתרי הימורים באינטרנט של מהמרים אמריקאים, הסוותה את סליקת עסקאות ההימורים, ונתנה להן כסות של פעילות בתחומי מסחר לגיטימיים. לשם הסתרת הפעילות הוקמו אתרי אינטרנט פיקטיביים שנחזו להיות אתרי מסחר בענפים שאינם בסיכון גבוה, ושימשו כסיו לפעילות ההימורים, ובהתאמה ניתן להם קידוד כוזב, כך שלא זוהו באמצעות הקוד היעודי לאתרי הימורים.

בשנים 2005 - 2006 היה הנאשם מבעלי חברת IPS, שסיפקה שירותי משרד בישראל ל- Webtrade והנאשמת הייתה יועצת ב- IPS. החל משנת 2007, היו הנאשמים מבעלי חברת OTP, שהעניקה שירותי משרד בישראל ל- Ritarius. חברת OTP נהנתה מעמלה של 0.3% ממחזור הסליקה.

מכוח תפקידו ומעמדו, הנאשם היה מעורב בהתקשרות בין Webtrade וחברת כאל בהסכם סליקה, כשחברת IPS הייתה אחראית להעברת מסמכי החיתום ואימות תוכן המסמכים מול בתי העסק, סיפקה קשר ישיר בין Webtrade ובתי העסק לבין חברת כאל, וקיבלה עמלה בהתאם למחזור הפעילות. בפגישה בשנת 2006 סוכם על הגדלת מחזור הסליקה של Webtrade מול חברת כאל, בכפוף להסכמה של כאל לסלוק בקידוד כוזב גם פעילות של מהמרים אמריקאים באתרי הימורים. לאחר מכן הועברה פעילות המאגד Webtrade ל- Ritarius כשלא חל שינוי באופי הפעילות ובהסכמות.

הנאשמים היו מעורבים בפעילות העבריינית, בכך שבידעם על הסיכום בדבר סליקת אתרי הימורים בקידוד כוזב, העביר המאגד Ritarius באמצעותם מסמכי חיתום של האתרים הפיקטיביים, על מנת שחברות כאל יערכו חיתום לאתרים

הפיקטיביים בהסתמך על המסמכים הפיקטיביים. במקביל, Ritiarius, בסיוע הנאשמת, הנחתה את בעלי אתרי ההימורים כיצד להציג את האתרים כך שלא יעוררו חשד. בנוסף, הנאשמת נרשמה כבעלים של שמות דומין של חלק מהאתרים הפיקטיביים. וכך, נערך הליך חיתום לאתרים הפיקטיביים שבסופו קודדו האתרים בקידוד כוזב.

במעשי חברת כאל ומנהליה בצוותא חדא עם הנאשם ובסיוע הנאשמת, ועל סמך מצגים כוזבים שהוצגו, הוטעו ארגוני האשראי הבינ"ל ביחס לאופי העסקאות, התקבלה במרמה הנחת דעתם בדבר חוקיות הפעילות, וניתנו על ידם אישורים שאפשרו את השלמת עסקאות ההימורים בכל שלביהן, מבלי שהפעילות נוטרה. בכך, לא נפגעו מחזורי הסליקה ואף הוגדלו, נשמר פלח השוק של המהמרים האמריקאים, ושולמה עמלה בהתאמה למחזור הפעילות המוגדל שעמד על מיליארדי שקלים, ולא הוטלו על חברת כאל קנסות בגין הפרת תנאי הרישיון.

כאמור, הצדדים הציגו לבית המשפט הסדר טיעון מוסכם שכלל עונשי מאסר מוסכמים לריצוי בדרך של עבודות שירות, לצד קנסות משמעותיים מאד, מוסכמים אף הם. אקדים ואציין כי ההסכמה המלאה שהוצגה בפניי פוטרת את הצורך בקביעת מתחמי ענישה למעשים. עם זאת, אציין כבר עתה כי הצהרת ב"כ המאשימה כי הסדר הטיעון המוסכם סוטה ממתחמי הענישה אילו היה נדרש בית המשפט לקבוע מתחמים כאלה, מקובלת עליי בנסיבות העניין, וזאת מבלי למעט ממסקנתי שהסדר הטיעון בסופו של דבר הוא הסדר טיעון סביר הראוי לכיבוד. כעולה מן החלק הכללי הארוך והמפורט לכתב האישום, עניינם של הנאשמים שלפניי מהווה חלק לא גדול, תחום גם מבחינת היקף המעשים וגם מבחינת מעמדם של הנאשמים שלפניי בהקשרן של חובות חוקיות וחוזיות מול גופים וגורמים רגולטוריים בינלאומיים וישראלים, כשכתב האישום מציג פרשה גדולה וחמורה שיש לה השלכות הקשורות ליחסים בין מוסדות פיננסיים בישראל לבין מוסדות פיננסיים וגופים בחו"ל, ולקשרים עם חברות זרות ועם ארגונים בינלאומיים. הנאשמים שלפניי היוו כפי שעולה מכתב האישום וכפי שהובהר בטיעוני הצדדים גורם מתווך, תפעולי, לא נהנו מרווחי הפעילות האסורה, והנאתם הייתה מעצם הפעילות והגדלת מחזורי הפעילות בשל הפעילות האסורה.

המעשים המתוארים לעיל, לרבות אלה בהם היו הנאשמים מעורבים, גרמו לנזק תדמיתי חמור למותגי אשראי בינ"ל, גרמו לנזק לתדמיתה של מדינת ישראל כמדינה שומרת חוק, חשפו את השוק הפיננסי הישראלי ושוק הסליקה לסכנות של פשע מקוון, ניצול הרשת להלבנת הון, פעילות בלתי חוקית של בתי עסק והונאה בכרטיסי אשראי. מדובר בערכים מוגנים, בעלי חשיבות של ממש, והפגיעה בהם, גם בהתחשב במעמדם התחום של הנאשמים כמפורט לעיל, היא בדרגה לא מבוטלת כלל, כשפוטנציאל הנזק הוא עצום ורב, ובפועל כעולה מכתב האישום, הייתה תרומה במעשי הנאשמים לנזק שנגרם, שהוא נזק כבד. לעניין מעמד הנאשמים, כאמור בית המשפט אינו נדרש לקבוע מתחמי ענישה, אך יש מקום להעיר כי ההבחנה שנערכה מבחינת עונש המאסר בין שני הנאשמים היא הבחנה ראויה, שכן מעובדות כתב האישום עולה הבחנה ביניהם לעניין דרגת מעורבותם, ומקובלת עליי ההשקפה שהייתה בטיעוני ב"כ המאשימה, ונובעת מכתב האישום, לפיה מעורבותו של הנאשם 1 רבה יותר, כפי שהדברים אף מתבטאים בהוראות החיקוק השונות שיוחסו לנאשמים במובן זה שהנאשמת הורשעה בסיוע והנאשם כמבצע עיקרי.

בקובעי כי הסדר הטיעון סביר, על אף חומרת המעשים ועל אף שהוא סוטה לקולא ממתחמי ענישה אילו הייתי נדרשת לקבוע מתחמים כאלה, אני לוקחת בחשבון את צבר הנתונים שלהלן. ראשית, הנאשמים בחרו להודות, ליטול אחריות, לחסוך זמן שיפוטי כשההסכמות התגבשו עוד בשלב השימוע והוצגו לבית המשפט עם הגשת כתב האישום. יצוין בהקשר

זה כי חשיבות התנהלותם של הנאשמים היא במישורים אחדים: ראשית, מדובר בנאשמים הראשונים מבין המעורבים בפרשה בכללותה, שלוקחים אחריות על מעשיהם. הובהר לבית המשפט כי אם וככל שיוגשו כתבי אישום נוספים, עתידים הנאשמים לשמש כעדי תביעה באותם תיקים. שנית, עיון בכתב האישום על מורכבותו ועל כמות העדים הגדולה העומדת על 70 עדים, חלקם עדים מחו"ל, מלמד כי צפויה הייתה להתנהל פרשת ראיות ארוכה, סבוכה ומורכבת, והנכונות לקחת אחריות בשלב המוקדם הזה היא בעלת משמעות של ממש, ויש בה חיסכון זמן ניכר ביותר. שלישית בהקשר זה, החרטה אינה מתמצה בהצהרה ובמלל, אלא היא כוללת גם הסכמות של השבה כלכלית בסכומים נכבדים מאד, שלדברי ההגנה מגלמים את הנזק כולו או חלקים נכבדים ממנו, ואף לדברי המאשימה, מבטאים סכום נכבד ביותר. כידוע, בסוג זה של תיקים כלכליים, הבעת החרטה מתבטאת בדרך של השבת הגזלה, הסרת מחדל, והנאשמים ביטאו נכונותם זו במסגרת ההסדר חרטה בהתנהגות.

לכל אלה אני מוסיפה את העובדה שמדובר בשני נאשמים ללא עבר פלילי, אשר התנהלותם ביתר מישורי החיים היא נורמטיבית. לא נטען בפניי, בצדק, כי מדובר במעידה חד-פעמית, שכן מדובר במעשים המתפרשים על פני תקופה ארוכה. עם זאת, מאז ביצוע המעשים חלף פרק זמן ארוך, וניתן לקוות שהנאשמים לא יחזרו להתנהגות עבריינית נוספת, וכי האירוע בכללותו הוא אירוע עברייני חד-פעמי.

נתון נוסף שאני לוקחת בחשבון נוגע למועד שבו התגלו המעשים אל מול המועד שבו הוגש כתב האישום, כשלפי המוצהר החקירה החלה בשנת 2011. אין מדובר בשיהוי ואף לא נטען לשיהוי, שכן מדובר בפרשה גדולה, מורכבת וסבוכה, הדורשת חקירה ממושכת. עם זאת, אינני מתעלמת מן הקושי שחוו הנאשמים במהלך כל השנים שחלפו, קושי שהתבטא הן בכך שלפי הנטען היו פרסומים לא מועטים אודות החשדות נגדם, כשהפרסומים היו על חשדות בהיקפים ניכרים מאלה בהם הורשעו בסופו של דבר הנאשמים, והן לאור העובדה שנכסים רבים מאד של הנאשמים נתפסו, הושבו ונתפסו בשנית, מה שהסב להם הכבדה כלכלית. אני לוקחת בחשבון גם את העובדה שבשלב זה לא ננקטו הליכים ביחס לאף אחד מן המעורבים האחרים בפרשה. הוצהר כי ההליכים בעניינה של חברת כאל וראשיה, אותם גורמים מעורבים על פי החשד, מצויים בישורת האחרונה, אך טרם הוגש בעניינם כתב אישום. לעניין המאגד ריטריוס ובעליו, גורמים שעל פי עובדות כתב האישום נהנו בהיקף נכבד מן המעשים, לא נערכה חקירה על פי המוצהר, ובשלב זה הם אינם עומדים בסיכון של הליך פלילי. לעניין זה יש משמעות והשלכה גם על הנאשמים שלפניי. עוד אני לוקחת בחשבון את הנסיבות האישיות והמשפחתיות כפי שפורטו על ידי הסניגור, לרבות עניינים משפחתיים שבצנעת הפרט בקשר לנאשמת 2, אשר המאשימה מצאה לנכון לקחת בחשבון.

מכלול השיקולים מביא אותי כאמור למסקנה שהסדר הטיעון הוא סביר וכי יש מקום לכבדו.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשמים את העונשים כדלקמן:

1. על הנאשם 1 מאסר בפועל לתקופה של חמישה חודשים, שירוצה בדרך של עבודות שירות, בהתאם לחוות-דעת הממונה על עבודות השירות, בבית אבות משען פיכמן.

הנאשם יתייצב במפקדת מחוז מרכז ביום 10.5.16 שעה 08:00, לתחילת ריצוי עונשו.

הובהרה לנאשם המשמעות של אי עמידה בתנאי עבודות השירות.

על הנאשמת 2 מאסר בפועל לתקופה של 3.5 חודשים, שירוצה בדרך של עבודות שירות, בהתאם לחוות-דעת הממונה על עבודות השירות, בבית אבות משען פיכמן.

הנאשמת תתייצב במפקדת מחוז מרכז ביום 10.5.16 שעה 08:00, לתחילת ריצוי עונשו.

הובהרה לנאשמת המשמעות של אי עמידה בתנאי עבודות השירות.

2. לכל אחד מן הנאשמים מאסר על תנאי למשך 12 חודשים, לתקופה של שלוש שנים, והתנאי שהנאשמים לא יעברו את העבירה בה הורשעו. למען הסר ספק, העבירה המיוחסת לנאשמת כוללת מבחינת התנאי גם עבירה עיקרית ולא רק סיוע.

3. לכל אחד מן הנאשמים קנס בסך 1.5 מיליון ₪, או שנת מאסר תמורתו. הקנס ישולם בשני תשלומים כמפורט להלן: תשלום בסך 150,000 ₪, שישולם עד ליום 21.4.16. מובהר כי התשלום הראשון מהווה תנאי לשחרור חלק מנכסי הנאשמים התפוסים בידי המאשימה, כמפורט בסעיף 6.א(1) עד (9) להסדר הטיעון הסרוק בתיק ומהווה חלק בלתי נפרד מגזר הדין. התשלום השני, בסך 1,350,000 ₪, ישולם עד ליום 21.8.16. מובהר כי התשלום השני מהווה תנאי לשחרור יתרת הנכסים התפוסים בידי המאשימה, המפורטים בסעיף 6.ב(1)-(2) וכל נכס אחר אשר נתפס ולא הוזכר מפורשות בהסדר זה.

ככל שלא יעמוד מי מהנאשמים באחד התשלומים, יעמוד הקנס כולו לפירעון מיידי תוך 14 יום ממועד התשלום. בהתאם להסכמות, ככל שלא ישולם במועד אחד מן התשלומים מכל סיבה שהיא, תחולט יתרת סכום הקנס מתוך הנכסים שיוותרו תפוסים בידי המאשימה באותה עת. הצהרת הנאשמים במסגרת הסדר הטיעון שהוצג לבית המשפט, לפיה הם מסכימים למימוש דירות המגורים שלהם לצורך חילוט יתרת הקנס במקרה הצורך, במקרה שדירות אלה יהיו הנכסים היחידים שיוותרו תפוסים בידי המאשימה, כבטוחה לתשלום הקנס, מהווה חלק בלתי נפרד מגזר הדין.

כמו כן מוסכם כי ככל שלא ישולם חלק מגובה הקנס וככל שלא ניתן יהיה לשלם חלק זה מתוך כל הבטוחות כמפורט לעיל, תקופת חלף המאסר שנקצבה לשנה שלמה חלף סכום הקנס המלא, תעמוד על החלק היחסי בהתאמה לחלק ששולם אל מול חלק הקנס שטרם שולם.

4. כל אחד מן הנאשמים יחתום על התחייבות בסך 500,000 ₪ להימנע במשך שנתיים מביצוע העבירה בה הורשעו, לא יחתום מי מן הנאשמים, ייאסר לתקופה של ארבעה חודשים.

למען הסר ספק, בכפוף לעמידה בכל אחד מן התשלומים כמפורט לעיל בגזר הדין, ניתן בזאת צו לשחרור הנכסים המוסכמים ביחס לאותו תשלום.

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תשלח עותק הפרוטוקול לממונה על עבודות השירות.

ניתן והודע היום ו' ניסן תשע"ו, 14/04/2016 במעמד הנוכחים.

לימור מרגולין-יחידי , שופטת

הוקלד על ידי זיו הרמלין